

ρὸν νὰ μένη σταθερόν, βέβαιον κ(αὶ) ἀνέκοπτον· κ(αὶ) εἰς στοῦ ἀμπέλι νὰ
μὴν {ἔχη} ἄλλην ἄδειαν πάρει
νὰ τρώγῃ ὡς δύο καλάδια σταφύλια τὸ χρόνο· τὰ ὅποια λέγει πὼς τὰ
εἶχεν γράφει τ(ῆ)ς ἀνιψι—
ᾱς στοῦ τ(ῆ)ς Μαρίνας τ(ῆ)ς Πλυτῆς, διὰ νὰ τὸν κουμαντάρουν ζωντανὸ
κ(αὶ) ἀποδαμένο κ(αὶ) αὐτοὶ τὸν
ἐδιῶξαν κ(αὶ) ἀπόμεινε παντάπασι δίχως βοήθεια ἐδική ντως κ(αὶ) ὁ ἀδελ-
φός στοῦ πολλὰ τὸν

- 25 <τὸν> ἐπεριποιᾶται. Βάνει κ(αὶ) τὴν παρὸν κοντετζιὸν τοῦ Στεφάνου εἰς
στοῦ θάνατό ντου
νὰ εἶναι κρατημένος νὰ κάμῃ τὰ μνημόσυνά ντου κατὰ τὴν τάξιν. Ὅθεν
εἰς βεβαίω—
σιν προσκαλεῖ κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς βεβαιωτικὴν ἀσφάλειαν
κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:—
= *Ha manolis aronis martiro ta anoden:*—
= *μάζρο φρανγγιός ἀρόνις μάρτιρας κ(αὶ) μιν ἔχοντας γραματα ἐγραφα*
εγὼ ο γρα

- 30 φέας δια λόγου του:—
Σέφανος ἱερεὺς ἀρόνις ἐγραφα κ(αὶ) μαρτιρό ὥς ἀνοθεν:—

91 (φ. 52r [59])

Πώληση περιβολιοῦ κατόπιν ἐκτιμήσεως

1751, Δεκεμβρίου 28

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Νικόλα Βάβουλα, παπα-Μανόλη Ἀρώνη καὶ
Ἰωάννη Ἀρώνη τοῦ Βασίλη ὁ Στέφανος τοῦ ποτὲ Γεωργίου Τζώτη ἔχοντας περβό-
λι καὶ συκογυράκι στοῦ Κεραμὶ λεγόμενον Καρεντζά τὸ πουλεῖ τῆς κουνιάδας τοῦ
Μαργαρίτας Κουρούπη καὶ γαμπροῦ της Προκόπη Στεφάνου Γλιμάκη γιὰ 9 γρό-
σια καὶ 90 ἄσπρα. Ἐκτιμητὴς εἶναι ὁ Ἰωάννης Πάπουδας καὶ τὸ πρόστιμο σὲ πε-
ρίπτωση ἀδετήσεως τῆς συμφωνίας ὀρίζεται σὲ 5 γρόσια.

- 1 = *Ἐν ἔτει – 1751 – Δικεβρίω – 28—*
= *Τὴν σήμερο φαίνεται προσωπικὸς κ(αὶ) θεληματικὸς ὁ κύρ Στεφανῆς*
ποτὲ Γεωργίου Τζώτη
κ(αὶ) λέγει πὼς ἔχει κ(αὶ) τοῦ εὐρίσκεται περβόλι κ(αὶ) συκογυράκι στοῦ
ποδέσιον τοῦ Κεραμίου

- λεγόμενο Καρεντζά, τὸ ὅποιον τὸ ἔχουν μὲ τὸ Γεώργη Κατζούλη κ(αὶ)
ἔχου ντο τὸ μισὸ
- 5 τοῦ ἑνοῦς κ(αὶ) τὸ μισὸ τοῦ ἄλλονοῦ· εἶχα ντο παντοτινὸ δοσμένο τῆς κου-
νιαδας στου τῆς Μαρ-
γαρίτας τοῦ Κουρούπη. Τώρα τὴν σήμερο θέλει δεληματικὸς ὁ ἄνωθεν κύρ
Στεφανῆς
Τζώτης κ(αὶ) πουλεῖ κ(αὶ) ξεπουλεῖ τὴν πάρτη ντου ἅ τὸ χωράφι κ(αὶ)
ἀποπανωδιὸ τὸ συκο-
γυράκι, ἀπὸ τὰ δύο τοῦ ἀγγίζει ἀπὸ ὅλον ἀνάμισυ τετάρτι, κ(αὶ) πουλεῖ
τα τῆς ἄνω-
θεν κερά Μαργαρίτας κ(αὶ) τοῦ γαμβροῦ ντης τοῦ κύρ Προκόπη Στεφά-
νου Γλιμάκη. Κ(αὶ)
- 10 διὰ τιμὴν κ(αὶ) πληρωμὴν τοῦ ἀνάμισυ τεταρτίου, χωράφι κ(αὶ) ἄνω συκο-
γυρακίου, ἔβαλαν
ἀναμεταξύ ντως τὸν κύρ Ἰωάννη Πάπουδα κ(αὶ) ἐτίμησέ ντα νὰ τοῦ δώ-
σουν διὰ τὸ μερ-
τικό ντου ὅλον γρόσια ἐννέα κ(αὶ) ἄσπρα ἐνενήντα, ἥτοι 9–90–· τὰ ὅποια
τὰ λαβαί-
νει ἔμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων κ(αὶ) κράζεται πληρω-
μένος κ(αὶ) σον-
τισφάδος ἕως ἓνα ἄσπρο κ(αὶ) ἐκδύνεται κ(αὶ) ἀποκδύνεται ἀπ’ αὐτὸ
κ(αὶ) ἀπὸ κά-
- 15 δε ντου δικαίωμα κ(αὶ) ἐνδύνει το εἰς στοὺς ἄνωθε ἀγορασταί, πουρκί-
σουν-χαρίσουν κ(αὶ)
ὥς βούλονται ποιήσουν, ὥσάν καλὴ ντως ἀγορὰ ὑποσχόμενος ὁ πουλητῆς
νὰ δια-
φεδεύῃ τοὺς ἀγορασταὶ εἰς κάθε ἐνάντιον ποὺ ἤθελεν τύχει εἰς αὐτὸ ὑπο-
σχό-
μενοι οἱ ἀγορασταὶ νὰ πληρώνουν τοῦ πουλητῆ τὸν κάθε χρόνο τρεῖς συ-
κιές, ἥγουν ἔξε
παράδες. Εἰς ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμένα μένουν τὰ μέρη στερκτὰ κ(αὶ) ἀνα-
παμένα στε-
- 20 ρεώνοντας τὴν παροῦσα. Βάζουν κ(αὶ) ἀνηλογία εἰς στὸ μέσο ντως ρ. 5–.
Ὁ ἀνηλογήσας
ἢ σκανδαλίσας νὰ τὰ ζημιοῦται κ(αὶ) πάλιν ἢ παροῦσα νὰ μένη σταθερά,
βεβαία κ(αὶ)

ἀνέκοπτος. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν προσκαλοῦν κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες
εἰς ἀσφάλει—

αν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς:—

– Ἡ νικόλας βάβουλας μαρτιρώ ὡς ἀνωθεν Ἡ μανολις αρονις μαρτι-
ρο ος ἀνοθεν

- 25 – ὕωάνις ἀρώνις του βασιλι μαρτιρά κ(αὶ) μιν εχωντας γράματα ἐγραψα
ἐγὼ ὁ Ἡάνικόλας βαβουλας δια λογου του
Σέφανος ἱερεὺς ἀρόνις ἐγραψα κ(αὶ) μαρτιρό ὡς ἀνοθεν:—

92 (φ. 52v)

Σύμβαση καλλιέργειας
(παντίκι) κατόπιν ἐκτιμήσεως

1751, Φεβρουαρίου 16

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Μανόλη Ἀρώνη κ(αὶ) τοῦ γραφέα ὁ παπα-
Κωσταντῆς Τζώτης καὶ ἡ πρεσβυτέρα του ἔχοντας ἓνα κομμάτι ἀμπέλι στὴν Κο-
ξακὴ λεγόμενο Λιμογιάννη (πλησίον τοῦ πηγαδιοῦ) τὸ δίνουν μισιάρικο παντο-
τινὸ τοῦ Βασίλη τοῦ ποτὲ Δημήτρη Σαλιαράκη μὲ τιμὴ παντικιοῦ 12 γρόσια. Ἐκτι-
μητὴς ὁ Μανόλης Μαρμαρινός. Τὸ βοῖδοδαλίκι δὲ τὸ πληρώνουν 3 μερίδια ὁ ἰδιο-
κτήτης καὶ 1 ὁ κοπιαστὴς καὶ ἡ ἀδέτηση ὑποσχέσεως ὀρίζεται στὰ 6 γρόσια.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1751 – Φεβρουαρίῳ – 16–
= Ἐχοντας ὁ εὐλαβέστατος π(α)πα-κὺρ Κωσταντῆς Τζώτης μὲ τὴν πρε-
σβυτέρα ντου ἓνα
κομμάτι ἀμπέλι ποδεμένο στὸ ποδέσιον τ(ῆ)ς Κοξακῆς λεγόμενο Λιμο-
γιάννη περβόλι–
ασμένο μὲ συκιὲς κ(αὶ) πατητήρι κ(αὶ) μιτάτο κ(αὶ) εἶναι πλησίον τοῦ πη-
γαδίου κ(αὶ) κουμμούνας
5 στράτας κ(αὶ) θέλει ἀφέντης π(α)πᾶς κ(αὶ) ἡ πρεσβυτέρα ντου κ(αὶ) δώ-
νου ντο μισιάρικο παν–
τοτινὸ τοῦ κὺρ Βασίλη ποτὲ Δημήτρη Σαλιαράκη <μισιάρικον παντοτινόν>
νὰ τὸ δουλε–
ύη κ(αὶ) νὰ τὸ καλλιεργᾷ, νὰ τὸ ἔχη πάντα ἀπαντημένο κ(αὶ) καλὰ δου-
λεμένο ἵνα ἀ–
ρέση κάθε καλοῦ γεωργοῦ. Κ(αὶ) διὰ τιμὴν κ(αὶ) πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ
ἀμπελίου τὸ παν–